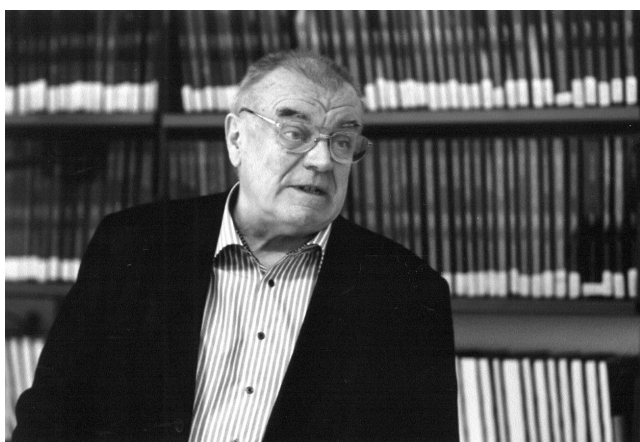

Honti József dr. 80 éves lenne

Honti József 1938. április 24-én született Székesfehérváron. Kétéves korától Balatonfüreden élt, ahol édesapja, id. Honti József 25 éven át volt állomásfőnök. A korabeli kisvárosban ez társadalmi rangot jelentett. Gimnáziumi tanulmányait vonatos diákként Veszprémben végezte, 1956-ban érettségizett. Osztályfőnöke a mártírhalt halt Brusznai Árpád, irodalomtanára Féja Endre, Féja Géza író fia volt.

Nagy tiszteletben tartott anyai nagybátyja, Bruzsa Béla sebész hatására orvosi egyetemen folytatta tanulmányait Budapesten. 1959-től diákkörösként, majd demonstrátorként Baló József professzor intézetében dolgozott. Diplomáját 1962-ben „summa cum laude” minősítéssel nyerte el a Budapesti Orvostudományi Egyetem Általános Orvosi Karán.

A Budapest Fővárosi István Kórházban 1962-től 1967-ig dolgozott patológusként. Kórbonctani és kórszövettani szakvizsgát 1965-ben tett. Tudományos szakmai és orvostörténeti érdeklődése már ekkor megmutatkozott. Szám István belgyógyász főorvossal közösen a diabetes insipidust okozó hypophysistumor ritka esetét ismertették, melyet egy hasonló eset korábbi első, külföldi leírójáról az irodalomban azóta használt Hann-szindrómának neveztek el. Érdekes folytatásként Honti József kutatásai nyomán kiderült, hogy a névadó F. von Hann (Hann Fanni) a XX. század elején, külföldre távozása előtt, budapesti patológus volt.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztályán 1967-től 1973-ig dolgozott, 1972-ben igazságügyi orvostani szakvizsgát tett.

Trencsényi Tibor főszerkesztő meghívására 1972-től 1987-ig az *Orvosi Hetilap* belső munkatársa volt. Ezekben az években napi munkája végeztével estig a lap szer-

kesztőségében dolgozott. Sok szakmai ismeretséget kötött a beküldött kéziratok szerzőivel. Nagyra becsült munkatársai közül több évtizedes baráti viszonyba került Buda Bélával, Szállási Árpáddal, Vértes Lászlóval. Honti József ezekben az években számos közleményt írt a patológia nagy elődeiről (Gömöri, Arányi, Genersich, Buday, Romhányi).

Orvostörténeti kutatásai közül az egyik legérdekesebb téma Richard Bright, a vesebetegség névadójának személye, magyarországi utazása, hatása a magyarországi szakirodalomra. Honti József felkutatta Bright egy idő nőrokonát Angliában, akit vendégül látott Magyarországon is. Pamela Bright önkéntes ápolónőként dolgozott, és a II. világháborúban a normandiai partraszállás résztvevője volt. Utolsó telefonbeszélgetésük idején, 2011-ben Pamela 98 éves volt, teljes szellemi frissességben.

Honti József 1974 és 1979 között a Semmelweis Orvostudományi Egyetem I. Kórbonctani és Rákkutató Intézetének munkatársa volt. Mint mondta: kórboncnok nem lesz valaki, hanem marad. Lelkesedéssel végzett oktatói tevékenysége emlékezetes. Ekkor írta meg Lapis Károly professzor úr megbízásából *„A budapesti Kórbonctani Intézet 1934-ben vette fel először a Kísérleti Rákkutató Intézet nevet”* című cikkét, mely csak 2009-ben jelent meg az *Orvosi Hetilap*-ban. Mivel inkább a klasszikus kórbonctan érdekelte, mint a kutatás, Lapis professzorral egyetértésben kórházi főorvos lett.

1980-tól 1997-ig a Fővárosi Önkormányzat Balassa János Kórház patológus főorvosa volt. Osztályának munkáját személyesen irányította, megkívánta a klinikusok jelenlétét boncolások alkalmával. Késő délutánig elérhető volt szakmai konzultációra, és mindig kész volt problémás esetben az anyaintézet illetékes szaktekin-télyéhez fordulni. Oktatói munkáját a kórházban is folytatta.

A Semmelweis Orvostudományi Egyetem címzetes egyetemi docensi címét 1990-ben nyerte el. Közben aktív orvostörténeti tevékenységét is folytatta. Az *Orvosi Hetilap* HORUS rovatának rendszeres szerzője volt. Számos közleménye, hazai és külföldi előadása elismeréseként 1982-ben Johan Béla-érmet, 1987-ben Zsámboky János-érmet, majd 1995-ben Wessprémy István-díjat kapott.

Ezen kitüntetések közül talán a legértékesebb számára a Johan Béla-érem volt. Johan Bélát személyesen ismerte. A Magyar Patológusok Társasága fennállásának 50. évfordulója alkalmából 1982-ben magnetofonon rögzített riportot készített az akkor 93 éves tudóssal, mely *„Johan Béla szubjektív visszaemlékezései Genersich Antal-*

ra és a korabeli patológiára” címmel 2008-ban megjelent az *Orvosi Hetilap* HORUS rovatában. Johan Béla 1982-ben elsőként vehette át a Baló József-emlékérmet, mely Honti József javaslatára akkori munkahelyén, a Balassa Kórház tanácstermében került átadásra.

A Balassa Kórház megszüntetése után, 1997-től 2004-ig nyugdíjasként a Pest Megyei Szt. Rókus Kórház Patológiai Osztályán dolgozott. A Semmelweis Orvostudományi Egyetem Szájsebészeti és Fogászati Klinikáján 1997 és 2002 között mellékállásban volt patológus.

Orvostörténeti munkásságát nemzetközi szinten is folytatta. Ennek kapcsán baráti kapcsolatba került Antall József későbbi miniszterelnökkel. 1997 és 2006 között a Magyar Orvostörténeti Társaság főtíkára, miniszteri felkérésre 2001-től 2004-ig a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár Intézeti Tudományos Tanácsának tagja volt.

2000 és 2004 között a Nemzetközi Orvostörténeti Társaság (ISHM) tanácsosa (councillor), 2004-től 2008-ig, lemondásáig a Nemzetközi Orvostörténeti Társaság (ISHM) alelnöke. Régi álmát, hogy a Nemzetközi Orvostörténeti Társaság 40. kongresszusa Budapesten legyen, 2006-ban az ISHM alelnökeként valósította meg. Honti József a nagy sikerű kongresszus szervezésében Vizi E. Szilveszter, a Magyar Orvostörténeti Társaság akkori elnöke mellett oroszánrészt vállalt.

Ezekben az években számos közleménye mellett társszerzője a *Híres magyar orvosok* és az *Új magyar életrajzi lexikon* köteteinek. A *Magyar patológia története* című könyv 2005-ben jelent meg, melynek társszerkesztőjeként Egészségügyi Miniszteri Dicséretet kapott. Bodó Miklós főorvos meghívására 2004-től 2007-ig a Fővárosi Önkormányzat Szent János Kórház Patológiai Osztályán dolgozott.

Kimagaslóan értékes cikke Balogh Károly bostoni patológus társszerzőségével 2009-ben jelent meg az *Orvosi*

Hetilapban „Rockefeller-ösztöndíjasok: magyar patológusok” címmel. Sajnos a nem patológus magyar Rockefeller-ösztöndíjasokról (többek között Jeney Endre kórélet-tan, Kovács Ferenc nőgyógyászat) szóló tervezett cikk megírására nem került sor. A *Magyar Imre centenáriumi emlékkönyv*, melynek szerkesztője volt, 2010-ben jelent meg.

Az *Orvosi Hetilap* HORUS rovatában 1998-ban megjelent „Az 1876. évi XIV. tc. és előzményei: Az Országos Közegészségügyi Tanács (1868), az Országos Közegészségügyi Egyesület (1886) és az Igazságügyi Orvosi Tanács (1890)” közleményéért 1998-ban, és 2014-ben az ugyancsak az *Orvosi Hetilapban* 2013-ban megjelent „Az *Orvosok Lapja* (1945–1949) és szerkesztője: Kovács György”, valamint a „*Trencsényi Tibor és az Orvosi Hetilap újraindulása*” című cikkéért Markuszovszky-díjban részesült.

Nem hagyhatjuk említés nélkül aktív helytörténeti tevékenységét sem. Színes, érdekes, sokoldalú, nemritkán személyes emlékekkel gazdagított írásaival a *Balatonfüredi Napló* megbecsült szerzőjeként tartották számon.

Szenvedélyes és értő gyűjtője volt az óráknak és a régi tankönyveknek.

Igazi büszkesége két sikeres fogorvos gyermeke és négy, rajongásig szeretett unokája volt.

A fentiekben nagy vonalakban ismertetett életrajz és a teljesség igénye nélkül felsorolt szakmai és orvostörténeti tevékenység egyaránt Honti József széles körű érdeklődését, nem lankadó energiáját, a múlthoz való vonzódását bizonyítja. Legfőbb erényének – szerényen – a szorgalmát tartotta. A világ csodáira nyitott, kedves, közvetlen és jóindulatú ember volt.

Gyakran mondta: „Ez az ÉLET olyan érdekes, hogy kár kimenni belőle.”

Dr. Honti József Budapesten, 2014. december 7-én hunyt el.

Vincze János dr.

„Minden boldogság bátorságból és munkából fakad.” (Balzac).